

Ghi nhanh: **HỌP MẶT CỰU HỌC VIÊN PPLST LẦN 2 (21/11/1999)** :

NỔI VÒNG TAY LỚN

LẦN HAI : ĐÔNG HƠN VÀ... GẦN HƠN

Từ ngã tư Điện Biên Phủ – Pasteur theo đường ĐBP chạy lên khoảng vài chục mét, phía tay trái là khách sạn Bến Nghé. Nơi đây đã diễn ra hai lần Họp mặt truyền thống của các cựu học viên PPLST.

Một thông lệ mà các cựu học viên PPLST đã đề ra: hàng năm chọn ngày chủ nhật ngay sau Ngày nhà giáo Việt Nam 20/11 để tổ chức họp mặt truyền thống với ý nghĩa "2 trong 1": ngày chúc mừng các thầy ở TSK đồng thời là ngày họp mặt truyền thống hàng năm. Chiều 21/11/1999 buổi Họp mặt cựu học viên PPLST lần hai được tổ chức.

Hơn bốn giờ chiều. Trời vẫn còn mưa rả rích. Lạnh. Liệu cơn mưa còn kéo dài bao lâu nữa ?

Gần 5 giờ. Trời chưa dứt hẳn mưa nhưng không khí đã ấm áp hơn bởi mọi người bắt đầu đến mỗi lúc một đông. Ban tổ chức tất bật với các công việc như: đón cựu học viên, ghi lại tên mỗi người, hướng dẫn ghi tên và nghề nghiệp lên thẻ đeo trước ngực, thu danh thiếp... Thế rồi mọi

người tự động tập hợp thành những nhóm nhỏ, quen thì tay bắt mặt mừng, lạ thì bắt đầu... làm quen. Câu hỏi mà tôi nghe được nhiều nhất có lẽ là: "Anh (chị) học khóa nào?" Trong số những người đến dự có một số không phải là cựu học viên, mà chỉ "ăn theo" cựu học viên vì được "rủ rê" rằng sẽ vui lắm. Đặc biệt có sự hiện diện của ông Olivier Liacre - người Pháp, là Tổng đại diện Hiệp hội Alain Carpentier "Chargé de Mission" của Hội đồng giám sát ở Viện Tim TpHCM – người rất quan tâm đến môn PPLST, đã từng yêu cầu những nhân viên của mình đi học lớp PPLST.

Sáu giờ. Các thầy đến. Hội trường khách sạn Bến Nghé không còn chỗ trống vì số học viên đến dự vượt quá dự trù của Ban tổ chức: 256 người, gấp 3 lần so với năm trước. Buổi họp mặt bắt đầu.

MỘT NĂM ẤY BIẾT BAO NHIÊU TÌNH

Hội trường trở nên chật chội với số lượng người quá tải như vậy... Năm nay, anh Nguyễn Cao Trí – người dẫn chương trình dí dỏm của năm trước có thêm một người phụ họa: chị Thư, cựu học viên TC8.

Vẫn bằng giọng nói ấm và ngôn ngữ khúc chiết, thầy Dũng đã trình bày hoạt động của TSK trong năm qua. Đó là: giữ liên lạc, tăng cường trao đổi thông tin, lập danh sách các cựu học viên... Thầy không chỉ nhận mình là thầy mà dùng nguyên tắc chuyển sang chiều khác: “Một người không thể nào biết hết tất

BLL nhiệm kỳ 1999 báo cáo tổng kết

cả. Nhìn theo chiều này thì tôi là thầy, nhìn theo chiều khác thì các anh, chị ở đây là thầy của tôi, như vậy tôi vừa là thầy và vừa là trò. Trong cuộc sống, mỗi người cũng vừa là thầy và vừa là trò. Trên tinh thần đó, buổi họp mặt hôm nay của chúng ta có ba ý nghĩa: Ngày của các thầy, ngày của các trò và ngày của các cựu học viên PPLST !”

Về phần mình, Ban liên lạc đã tập hợp được danh sách các cựu học viên từ năm 1977 đến nay, gồm hơn 140 lớp sơ cấp và 9 lớp trung cấp; phát hơn 2000 phiếu liên lạc; hỗ trợ bảng thông tin học viên; tổ chức sinh hoạt chuyên đề ba tháng một lần; vận động ứng dụng PPLST vào thực tiễn.

Một điều không được Ban liên lạc công bố trong buổi họp mặt và cũng ít ai biết. Đó là để đông đảo cựu học viên nắm được thông tin về các buổi nói chuyện chuyên đề Ban liên lạc đã phải gửi 200 – 300 lá thư thông báo mỗi lần. Chuyện các thành viên Ban liên lạc móc “tiền túi” ra làm kinh phí hoạt động là... chuyện thường ngày. Còn người đã hai lần “ôm sô” số lỗ của hai lần tổ chức họp mặt chính là cựu trưởng Ban liên lạc. Có một câu chuyện vui tình cờ tôi được nghe, rằng một hôm lúc 1 giờ đêm chuông điện thoại nhà anh Trí reo. Tưởng chuyện gì gấp lắm anh đã tức tốc dậy thì... hóa ra là một học viên không hiểu sao chợt nhớ tới anh lúc nửa đêm và... gọi tới nói chuyện cho vui !!! Còn anh Hùng, chiếc máy điện thoại đã trở thành người bạn thân thiết không thể thiếu được vì anh đã phải dùng đến nó rất nhiều để liên lạc với nhiều cựu học viên khác... Rất nhiều cựu học viên đã tự nguyện góp sức mình vào để “mối liên kết” của các thành viên trong hệ (hệ các cựu học viên PPLST) được bền vững hơn...

Bù lại có những niềm vui đến bất ngờ, tuy nhỏ nhưng lại có ý nghĩa thật đáng trân trọng: có những học viên không đi dự họp mặt được đã cẩn thận viết thư cảm ơn BLL và trình bày lý do vắng mặt của mình, và nêu lên niềm mong muốn BLL trở thành cầu nối giữa các cựu học viên nhằm tăng cường trao đổi thông tin cũng như ý tưởng sáng tạo.

Hội trường như sôi động lên hẳn với trò chơi “Tí bảo” do anh S. làm quản trò. Tương tự như các trò chơi tập thể đánh vào tính ì của mọi người, chỉ khi “Tí bảo” thì chúng ta mới

BLL nhiệm kỳ 2000 ra mắt

làm. Công bằng mà nói ở phần đầu khá nhiều người bị đánh lừa. Tuy vậy, sau đó số người bị lừa giảm dần. Có thể suy ra rằng... tuy đã được trang bị thêm bằng công cụ là môn PPLST nhưng chúng ta vẫn còn tính ì, nhưng nếu chú ý cố gắng giảm bớt thì chúng ta có thể giảm bớt đáng kể?...

Và tiệc buffet đã khởi đầu bằng một cuộc đua... không thầm lặng, khi thầy Phan Dũng mở chai sâm banh khai mạc. Mọi người không ai bảo ai cùng “trục ch” về phía thầy để được... chung chai. Về phía cá nhân tôi cho rằng có một nguyên tắc thú vị đã được sử dụng ở đây: tiệc buffet là tiệc đứng nhưng có lẽ ăn ngồi thì... nhanh hơn và được nhiều hơn (!) nên thay vì đứng người ta đã “vượt nhanh” bằng cách chuyển sang ngồi bàn.

Ở một bàn có sự phân công “chuyên môn hóa”: mọi người luân phiên đi lấy đồ ăn cho nhau, thay vì tất cả cùng phải rời bàn.

BẤT NGỜ KHÔNG HẸN TRƯỚC

Tôi không ngờ được gặp nhà thơ Lê Thị Kim, không phải với tư cách khách mời mà là một cựu học viên chính thức hẳn hoi. Và hội trường được thưởng thức bài thơ... do chính tác giả trình bày bằng giọng ngâm thơ rất riêng khó quên (xem bài thơ "**Ra khỏi quán café**" trang 21-22). Chính tại đây nhà thơ cũng gặp được “cố nhân” - một người từng nghe bài thơ trên cách đây hơn hai mươi năm tại Nhà văn hóa thanh niên, trước lúc anh quyết định lên đường gia nhập thanh niên xung phong. Khó mà tưởng tượng rằng người đó đang có mặt ở đây với vóc dáng đường bệ của một thương gia – anh Trần Văn Thành, cựu trưởng BLL.

Anh Lê Việt – lớp TC9 đã trình làng những logo mà anh tự in ra để tặng mọi người, với mong muốn rằng “dù có đi nơi đâu” thì những cựu học viên cũng dễ dàng nhận được ra nhau. Đó là logo TRIZ – ARIZ, biểu tượng của Trường đại học sáng tạo sáng chế ở Liên Xô – nơi thầy Phan Dũng đã học môn PPLST đầu những năm 1970. Và ngay ngày 24/11/99 anh đã gửi lời bài hát “Sáng tạo ca” đến TSK để hưởng ứng lời thầy Dũng đề nghị về một bài hát chung của các học viên mỗi khi sinh hoạt tập thể (Xem thêm mục "**Cùng góp sức bằng các ý tưởng và việc làm**").

Có một thông tin về “Sale off” nóng hổi được “tung ra” trong buổi họp mặt mà điều kiện để được giảm giá thật là đặc biệt: là học viên lớp PPLST. Sản phẩm đang được khuyến mãi là: phần mềm dự toán trong đấu thầu xây dựng. Anh Chu Mạnh Cường – học viên khóa TC6 đã thỏa thuận được điều đó với Ban lãnh đạo Công ty tư vấn xây dựng của mình, vì như anh trình bày, trong khi cùng thực hiện phần mềm với nhóm của mình, anh đã ứng dụng môn học PPLST rất nhiều.

Tại nơi đây, đúng một năm trước buổi họp mặt lần một cũng rất vui. Nhưng tôi cảm nhận được rằng, cái vui năm nay không giống như năm trước. Dường như có một sợi dây đồng cảm đã vô hình nối kết những con người đang ngồi đây một cách thật tự nhiên dù họ ở nhiều độ tuổi, nhiều ngành nghề, có nhiều sở thích khác nhau.

HÃY GÓP MỘT BÀN TAY

Chuyện kể rằng có một cậu bé nhìn thấy những con sò nằm trên cát khi đi dạo trên bãi biển. Chúng do thủy triều đánh dạt lên từ hôm trước. Cậu nghĩ rằng chúng có thể chết vì ánh nắng mặt trời. Thế là cậu nhặt các con sò và quẳng lại xuống biển nhằm cứu chúng. Một ông lão trông thấy cảnh đó bèn bảo cậu: *“Tôi đã sống ở đây hàng chục năm rồi. Tôi thấy mỗi bãi biển có hàng vạn con sò. Trên thế giới có hàng vạn bãi biển như vậy. Làm sao cậu có thể đem lại sự công bằng cho tất cả các con sò được?”* Cậu bé suy nghĩ hồi lâu rồi đáp: *“Nhưng mà cháu có thể đem lại công bằng cho những con sò mà cháu đang cầm trên tay ạ”*.

Câu chuyện do anh Nguyễn Minh Triết, học viên lớp TC3, thành viên của Nhóm thực hiện Báo tường TSK kể lại. Anh kết luận rằng trong cuộc sống có những chuyện tưởng vượt quá sức của mình. Người ta nghĩ rằng chỉ có những người có quyền lực siêu phàm mới giải quyết được. Và cách người ta thường làm là không làm gì cả. Nhưng cậu bé đã không làm như vậy.

Anh nói một cách đầy tâm huyết, rằng có lẽ ai trong các cựu học viên PPLST cũng mong muốn BTSK thực sự là diễn đàn của chúng ta: một tờ báo hay, phong phú, sinh động, thu hút. Vậy thì mong mỗi người cùng góp một tay, bằng ý tưởng của mình viết bài cho tờ báo, coi tờ báo là một diễn đàn chung của mọi người. Và thật sự, tờ báo cũng luôn chờ nhận được những bài viết của các bạn gửi về.

Tôi nhìn về phía thầy Phan Dũng. Trong ngày vui này, mắt thầy ánh lên một nỗi niềm khó tả? Có phải thầy đang nhớ đến hồi đầu thành lập TSK, với căn phòng đi mượn, trong đó có những vật dụng do các thầy đi gom góp ở trường ĐH KHTN khi chúng được các bộ phận khác trong trường bỏ đi: cái tủ, cái bàn... Hay như anh Lý Thái Sơn – Giám đốc một công ty xây dựng – nói lên cảm nghĩ của mình rằng *“tôi thấy công việc của thầy Dũng giống như ném sỏi xuống một cái ao đã tù đọng rất lâu”*. Và trong 22 năm qua các thầy đã biết bao nỗ lực để có được Trung tâm TSK như hôm nay, mặc dù như chúng ta thấy, cơ sở vật chất của Trung tâm còn rất khiêm tốn so với quy mô mà Trung tâm cần phát triển. Nếu thầy cũng nghĩ rằng việc truyền bá môn học phải dành cho những *“cấp có thẩm quyền hơn”* thì chưa chắc hôm nay chúng ta biết được rằng có một môn học gọi là PPLST.

Mỗi lần bài hát “Nối vòng tay lớn” của nhạc sĩ Trịnh Công Sơn được bắt nhịp thì không khí trở nên sôi động hơn, và ấm cúng hơn. Tôi biết không chỉ các cựu học viên có mặt hôm nay mà còn rất nhiều người nữa, đang ước rằng như một vòng tay được mở rộng và xiết chặt hơn..., môn học PPLST được áp dụng rộng rãi hơn và đem lại nhiều tác dụng thiết thực hơn ở Việt Nam. Vậy thì mỗi chúng ta tại sao không... **góp một bàn tay**.

Bùi thị Song Hà

Học viên PPLST khóa 118

VÀI CẢM NGHĨ CỦA NGƯỜI "NGOẠI ĐẠO" NHÂN HỌP MẶT TRUYỀN THỐNG LẦN 2 CÁC CỰU HỌC VIÊN PPLST

"Tôi là người ngoại đạo". Vâng có thể nói là như vậy. Tôi chưa được học PPLST nhưng tò mò và ham vui đã dẫn tôi đến với buổi Họp mặt truyền thống của các cựu học viên PPLST lần 2 tại khách sạn Bến Nghé ngày 21/11/1999.

Thật là bất ngờ và thú vị vì cuộc họp mặt không chỉ cho tôi những niềm vui tạm thời trong một tối chủ nhật mà đã thật sự là một "khu vườn sáng tạo" thúc đẩy bao người đang bị "tính ì" ngự trị. Bản thân tôi, đã nhiều lần tự hỏi "những ước mơ hoài bão của một thời tuổi trẻ đã mất đâu rồi?" Ngày hai buổi đi làm, tối đi học một vài "course" ngoại ngữ hay nghiệp vụ đã trở thành thời khóa biểu thường ngày của các bạn trẻ hiện nay. Và từ lâu lắm người ta ít còn được nghe đến các hội thảo hay báo cáo "kế hoạch 5 năm", "kế hoạch 10 năm" của thanh niên. Thậm chí, không ít người trong giới sinh viên cũng coi việc học tập là thủ tục để hoàn tất các bộ hồ sơ xin việc. Các phong trào du học để mở mang kiến thức giúp ích cho xã hội không còn là "modren" của thanh niên nữa rồi. Không riêng tôi mà bao bạn trẻ khác cũng đang giật mình tự hỏi tương lai mình sẽ ra sao và "Học, học nữa, học mãi" dường như đã trở thành một câu chuyện cổ tích rất xưa. Phải chăng đã tới thời kỳ "bão hòa" rồi hay sao?

May mắn sao giữa những xô bồ của cuộc sống vẫn còn một trung tâm như TSK. Dẫu rằng công việc của các thành viên TSK hôm nay như những chú ong cần mẫn, chăm chỉ nhưng họ vẫn vui vì "họ có thể giúp ít nhất là một nắm sò trong tay chứ không chờ đợi ai khác làm thay". Có thể đây là một khái niệm rất "đời thường" nhưng mấy ai đã thực hiện điều đó?

Mỗi người cùng góp một chút vào công việc tuyên truyền về một môn khoa học để nó được phổ biến và toàn xã hội quan tâm là tâm niệm của những cựu học viên. Chẳng những vậy, họ còn đi xa hơn là mong ước ứng dụng những kiến thức của môn PPLST vào công việc để gặt hái được kết quả cao hơn, góp phần xây dựng xã hội ngày càng giàu mạnh hơn. Tuy những đóng góp của TSK hôm nay cho xã hội mới ở giai đoạn phôi thai, tự phát, nhưng tôi tin tưởng rằng những thiện ý của các cựu học viên sẽ thành sự thật trong một thời gian không xa.

Một lần nữa xin cảm ơn các cựu học viên và TSK đã giới thiệu cho tôi và bao bạn trẻ khác về môn PPLST, một nền tảng cho những định hướng tương lai lành mạnh và hữu ích cho xã hội.

Xin kính chúc thầy Phan Dũng cùng các thành viên trong TSK, Ban liên lạc và Báo tường TSK lời chúc sức khỏe và thành công.

Trân trọng,

SƠN HÀ